

[A. C. Normann.]

mange virksomheder har søgt om at få prisændringer, som de var fuldt berettiget til uden videre at foretage på egen hånd og så bagefter anmeldte dem, godkendt, førend de foretog sig noget, og førend de udsendte nye prislister. Også dette underbygger, at jeg vil være tilbøjelig til at deltage i lovforslagets videre behandling uden nogen større sjælelig uro. Jeg tror imidlertid, det er rigtigt, at vi foreløbig på en del områder opretholder, at prisændringer skal godkendes forud. Det er en bekvemmelighed for erhvervslivet, og det indeholder stadig den realitet, at bevisbyrden for prisstigningens rimelighed påhviler den enkelte virksomhed eller branche, når godkendelse sker forud, og ikke tilsynet. De herhenhørende dokumentationer, bevisførelsen for, at der er grund til prisstigningen, ligger vist bedst for firmaerne, og jeg har ikke indtryk af, at der ret ofte råder virkelig utilfredshed med tilsynets prisfastsættelser.

Vi kan altså ikke tilråde en generel ophævelse af § 24, men det ville måske være rimeligt, om der blev givet monopoltilsynet beføjelse til at fravige reglen om godkendelse forud, f. eks. hvor markedsforholdene, varernes karakter eller betydning i omsætningen og den mængde, hvormed de indgår i omsætningen, taler derfor, og på samme måde når det drejer sig om aftaler, vedtægter eller bestemmelser, der er af ret stor betydning for fremme af effektiviteten. Man skulle altså, hvis man vil ind på denne tankegang, opretholde bestemmelsen om den forudgående godkendelse af prisforhøjelser, når det drejer sig om varer eller ydelser, der er af betydning for det almindelige omkostningsniveau; det kan vel ikke nægtes, at med den nuværende tendens til omkostningsstigninger er det overhængende vigtigt, at man gør alt muligt for at fastholde omkostningsniveauet.

Med hensyn til lovforslagets § 2 om ophævelse af lov om indseende med priser glæder det mig, at oppositionen har den forståelse for lovens § 3 — bestemmelsen om pligt til at mærke pakninger med oplysning om nettovægt, for så vidt der er tale om pakninger, der stammer fra fabrikant, importør eller grossist — at man foreslår, at den opretholdes og altså for så vidt gøres permanent. Men i og for sig kan jeg ikke se, at

der er nogen særlig begrundelse for i øvrigt at ophæve loven. Forholdet er jo det, at på områder, hvor der bliver fri konkurrence, er der ikke brug for at anvende loven. Men det er en af de ting, vi kan forhandle nærmere om i udvalget.

I de bemærkninger, som forslagsstillerne ledsager deres lovforslag med, henvises der til udvidelsen af liberaliseringen og til de gennemførte ændringer af toldloven, i hvilken forbindelse vi jo oplevede, at venstre ikke ville stemme for loven trods den vældige udvidelse af liberaliseringen, og samtidig oplevede vi, at de konservative øvede en hel del modstand imod liberaliseringen ved deres stærkt forfægtede ønske om højere toldmure. Så meget desto glædeligere er det ud fra regeringspartiernes synspunkt, at de to partier nu med dette lovforslag yder en slags anerkendelse af den stedfundne liberalisering. Det ville ellers være i god overensstemmelse med de to partiers spådomme efter den nuværende regerings dannelse, dersom de nu havde kunnet stå frem og pege på, at statens bånd på erhvervslivet i den mellemliggende periode var blevet strammet. Det er jo det, man spåede ville ske. Men i dag efter 3 år under denne regering ser man, hvorledes liberaliseringen er øget og båndene løsnede, både ved reformerne foran indgangen til det nye frihandelsområde og ved regeringens virksomhed i hele den forudgående tid. Det er én eneste række af frigørelser, der har fundet sted.

Jeg skal med disse ord give tilsagn om, at det radikale venstre vil deltage i den videre behandling af lovforslaget ud fra en saglig og fordomsfri indstilling.

Niels Andersen: Der har under denne debat været fremført synspunkter vedrørende forbrugernes interesser, og det kan vel nok i denne forbindelse være berettiget at fremhæve, hvad beskyttelsespolitikken har betydet. Den har ganske givet for forbrugerne betydet, at de har måttet betale højere priser. At man i en situation med beskyttelsespolitik i meget vidt omfang også har indseende med priser og med konkurrencebegrænsning, er vel uhyre naturligt, og den tankegang, det ærede medlem hr. Weikop fremførte, er i og for sig logisk, nemlig at afviklingen af restriktionerne og